

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 45 (1295) ♦ Четвер, 7 березня 1996 року ♦ Ціна договірна

Зі святком вас, найпрекрасніші у світі!

Привітання Голови Верховної Ради України Олександра Мороза жінкам України з нагоди Міжнародного жіночого дня 8 Березня

Дорогі жінки!

Ви є кращою половиною людства і це — безперечний факт. Жінка-дружина зберігає тепло сімейного вогнища; є основою мій і злагоди родини. Без ваших посмішок немає справжньої радості, без вашої підтримки важко долати скруту.

Жінка-трудівниця, жінка — громадський і політичний діяч своєю невтомною працею, терпінням, розумінням існуючих проблем допомагає Україні долати скруту, в якій нині перебуває наша держава.

Я переконаний, що будуть в Україні кращі часи. Спілними зусиллями, талантом і старанністю, що глибоко притаманні нашому народу, ми здолаємо нинішні негаразди. Це стане можливим, якщо розвиватиметься національне виробництво, шагуватиметься чесна праця яка основа добробуту і заможності, у суспіль-

стві пануватиме дух високої моралі, пошани до прав людини і верховенства закону. Лише на шляху демократії можна досягти прогресу і процвітання, мати перспективу на майбутнє. Цим принципам повинна відповідати повною мірою і нова Конституція України.

На жаль, суспільство нині в глибокому боргу перед жінками за те, що не має змоги створити належні умови праці і побуту, захистити від злочинів і стресів. Поки що ми перебуваємо на початку непростого і тривалого шляху до снігу, в якому жінка користуватиметься найвищою повагою і шаную.

У день 8 Березня хочу побажати дорогим жінкам України, щоб попри все вони залишалися найкращими і найчарівнішими у світі, а чоловікам робити все для того, щоб жінки відчували святковий настрій кожного дня.

Здоров'я, щастя в родинному колі, добробуту і злагоди зичу вам, дорогі наші матері, дружини, сестри і доньки! Хай береже вас доля і біді обходить стороною! Хай множаться ваші радості і сяють посмішки обличчя!

3 турботою про жінок

Кабінет міністрів України прийняв постанову про грошові виплати у зв'язку з святкуванням Міжнародного жіночого дня.

Як повідомили агентству Інтерфакс-Україна у прес-службі Кабінету міністрів, у відповідності з документом до свята буде здійснено одноразові грошові виплати різним категоріям громадян. Зокрема, по 2 мільйони карбованців буде сплачено жінкам — інвалідам Великої Вітчизняної війни, матерям-героям, багатодітним сім'ям, сім'ям, які виховують дітей-інвалідів, самотнім матерям, які мають дітей віком до 16 років (учніа — до 18 років).

По 1 млн. грн. одержать вдови загиблих воїнів, жінки-ветерани Великої Вітчизняної війни, а також жінки — учасниці ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, жінки-інваліди.

Святкові виплати передбачається здійснити з резервного фонду Кабінету міністрів України, а також місцевих бюджетів і позабюджетних коштів. Зокрема, місцевим бюджетам виділено на це 3 трлн. грн.

Хто він — справжній мужчина

Цього року вперше напередодні 8 Березня президія Сумської обласної спілки жінок вручить «диплом справжнього чоловіка». Дістанеться він представникові сильної статі, який найбільше відповідатиме високим вимогам лауреата такої нагороди. Береться до уваги насамперед співпраця з жіночою спільнотою, створення для жінок умов та гарантій, реалізація праці, турбота про здоров'я матері і дитини, їхній відпочинок, духовний розвиток, конкретні благодійні починання.

Сьогодні президія спілки вже має погляди більш як на 30 чоловіків-претендентів.

Кримчанки консолідуються

Від соціальних негараздів страждає переловське жіноцтво. На півострові, приміром, на 100 опрацьованих припадає 63 розлучення, 83 відсоток жінок — безробітні. А сільські жінки проблем у багатодітності, інвалідів, ветеранів війни та праці. Спробу розв'язати цей вузол жіночих проблем зробила перша Всеукраїнська конференція жінок, яка відбулася 5 березня у Сімферополі й була проведена під егідою уряду автономної республіки. Кримчанки вирішили консолідуватися й організувати громадський жіночий рух в автономії.

НЕХАЙ казати, що 8-е Березня — який не таке свято, нам аби приніди договорити про прекрасне, навіть як то буде 32-е жовтня. Так ось, є стара приказка: нема діла — нема й хліба, нема баби — нема й правди. «Правда» тут вживається як Смида і Істинна, хоч баби (перепрошу) самі по собі бувають далекими від істини в умі своєму, вони ту істину несуть неусвідомлено. А ось героїня нашого сьогоднішнього зимка близька однаково і до хліба, й до істини. Звуть її Любов Ректорук, мешкає вона в Сорочинцях на Черкащині, майже чверть століття працює там дяркою, це вам не абищо, та й дома ж хазяйствечко — дай Боже кожному: корова, свині, качки, гуси, кури, кролі... А головне — вона двійдина мама, двох хороших дітей виростила з чоловіком. Тодосем Степановичем. А ще Любов Юрієвна з юності нерозлучна з багом. Її залюбки хлічуть на весілля, де вона грає й співає на радість людям, з особливим охотом — пісні з репертуару Ріси Кириченко. Саме цю натхненну мить утімає фотооб'єктив Юрія Венгренца, і це такий мить істини, бо що є істини, як не добро, дароване нам жіночкою (Закінчення на 9-й стор.).

А без мам нема й правди

Колегію генпрокуратури затверджено

Президент України
Л. КУЧМА.
м. Київ
29 лютого 1996 року

закон передбачає направлення на роботу випускників, які вчилися за державний кошт.

Водночас варто звернути увагу на те, що окремі народні обривки вважають: цей закон або приховати ме погнго, або не працювати зовсім. Бо вони найбiльш непокоїть став фiнансування освiти. Адже мiзернi кошти, що видiляються на її потреби, часто-густо ще й невчасно виплвчується. Втiм, добрi намирi — подовиня справк.

Ухвалення законопроекту у другому читанні депутати продовжили на денному засіданні і опрацювали його майже повністю. На третє читання буде внесено лише кілька статей, зокрема, щодо джерел оплати праці освітян, співвідношення її з середньою в народному господарстві, в також щодо введення форми платного навчання.

Володимир КОРОЛЮК.

РЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Т.Шевченка 1996 року

кої Вітчизняної війни (мо-
нументи Слави у містах
Херсоні, Хмельницькому,
из Букринському плацдар-

Олексієві Володимирові — за серіал «Дожніх телевізійних мів «Пствка» і «Злочинів».

ві, — за зивчий внесок у розвиток українського музичного мистецтва та його проп'яганду в світі.

ПЕТРИНЕНКУ Тарасові Гаринальдовичу, композиторові, артистові, — за значні досягнення у роз-

ятку сучасної української естради пісні, концертно-виконавську діяльність останніх років; **ЯРЕМЧУ-**

КУ Назарію Назаровичу, артистові (помертню), — за концертну діяльність 1973—1995 років.

БІЙМІ Олександр Іванович, режисер-постановник, **ЗОЦЕНКУ** Олександр Миколайович, оператор

СЬКОМУ Володимирові
Петровичу, композиторові,
СУМСЬКІЙ Ользі Вячес-

ГОЛОС УКРАЇНИ

Євген СВЕРСТЮК, письменник,
лауреат Державної премії імені Тараса Шевченка

Боротьба за Шевченка

ЦІ СЛОВА належать до білгородської фразеології. Нерозумність прайм-таймової еміграції Шевченка пояснив Ленін ще 1914 року: заборона еміграції Шевченка є найкращою анімацією проти правди.

Досвідці емігрантів до безсумніш — того білгородське не треба було вчити. Вони «якби так оформилися» емігрансько, але в білорусі жати не вміли.

Уже в 60-ті роки боротьба за Шевченка подала в боротьбу білгородських дослідників його, проти людей, які люблять Шевченка, популяризували його і поділяли Тарасове слово без офіційних коментарів.

Якби зібрали всіх тих, що страждали за голосне читання «Розгори мого», «Чирине, Чиринце» або «Великого люду», то ми мали б цілу повість про величезні делікатні стосунки радянської влади з Шевченком. У таборі суворого режиму № 36 я зустрівся з А. Беринчуком, якого за судилим на 12 років за спробу перейти кордон. У нього знайшли в кишені перекладачів від руки два вірші й видали їх на експертизу, щоб з'ясувати, чи не справді Шевченкові вірші. Уточнило, що кордон він переходив не в турецькому, а в польському напрямку, і судили його у Львові.

У тому самому 36-му таборі був випускник політехніки М. Маринюк, засуджений на 12 років за належність до Гельсінкського комітету. Але він знав про «перекладні майбутні» ще доти, коли 9 березня 1977 року після закінчення Шевченківського вечора у філармонії самотньо вийшов на сцену і сів за фортепіано. В той час його приятель М. Матусевич сказав: «Доповідає дуже довго й широко розповідає нам, як Ленін любив Шевченка, але він забув сказати, як Ленін любив співати «Заповіт». То заспівай-но ж його хоч після закінчення вечора».

Навікні вийшов до історії білгородський сценарій «еміграції» Шевченка 9 березня 1930-го. Тоді в столиці України Харкові, в театрі опери й балету було відкрито суд над українською інтелігенцією як чорні з навісними шевченківцями Сергієм Єфремовим.

У 60-ті роки наступальний шийли виліняли і ослаб. Сам М. Хрущов з наголи Шевченковського гомінора про мулярів партії, вже розмовляв про революційно-оперів-демократів, зокрема Шевченка.

Але молоді тим не задовольнялися і почала збиратися 22 травня біла пан'ятника Шевченка, щоб прочитати найдовшу версію Шевченковий і поспішити піти. Партія і комсомол, а по суті КДБ, до цього готувалися заздалегідь. Пригладу, місце записали на розмову до ЦК ЛКСМУ і попросили перекладно пояснити, чому ми збираємося 22 травня, тоді як не зовсім не Шевченківська дата.

Я написав ретельне пояснення, що 22 травня — це найбільша Шевченківська дата, бо то було духовне повернення Тараса в Україну, і це зрозумів весь народ, створивши теледуду, що Шевченко живий, а тільки прикушаний ієрархом. Народ сприйняв перевезення труни як Шевченкове воскресіння в Україні. Вдається, тепер уже дід Козубарь витяг над Україною, і його не можна заслати в Казахстан.

Очевидно, таке пояснення тільки долив олівця в огонь та підказало їх, що цьому святу треба покласти край. Органи КДБ були попереджені. Пушено в хід залюкування, переслідування, звільнення з роботи, виключення з університету. В ті дні жорстоко відстає від Шевченка було б ганьбою. Тому вже наперед було ясно, що нещадно прийдє. Але не було ясно, як нові особи приєднуються.

До виробничого методу глушіння спіном і музикою спробували додати метод провокацій. Наприклад, якийсь суб'єкт приходив з самодільним віршем відстає від Шевченка. Одним його з перших же рідких асистентів, і тоді він зникав у корі.

Алла Горська особливо переживала, щоб не допустити балакання припадків «шанувальників». За тими, хто намагався спростувати спільні, стежили оперативні працівники, і їхні доповіді дають достовірні дані про усякішні підступи. Інколи ці працівники здійснювали фізлікативну роботу. Наприклад, подала підписаний запис, прикладі напередодні 22 травня до Миколи Платонової і умовляли його не приходити.

Було б найкраще згадати, що-не зводилося до азартної гри української молоді з органами мід КДБ. Боротьба за Шевченка розділювалася владою на різні державні політики.

Достіть прогнати цю шлюдиноків записів П. Шелеста «Да не судимий будеш», щоб переконатися, як стежили за тими подіями у Кремлі і як хвилювало їх там надмірне шанування Тараса Шевченка в Україні.

Звичайно, маєтася на увазі «неправильне» шанування.

Іван КАТІНІНЧЕНКО, науковець, кандидат фізичних наук

Пам'ятник Тарасові джерело антирадянської крамоли

22 травня 1967 року. Цього дня з випадком проколив Володимирську й почавши «Ганна Фанштині Гестапівні!», запалив «бойові пісні», в тому числі й «Інтернаціональ».

«Чуєш, сурми загнали, час розплати нестав!» — ці слова, мабуть, особливо збуждали до дії охоронців порядку. Але встановити його так і не вдалося. Люди поступово заповнили Володимирську, зупинилися транспорт. Один з учасників демонстрації запропонував їм до ЦК КПУ і вимагати звільнення заарештованих. Це був лікар, майбутній політ'язень Миколи Платонової.

Пішла значна частина демонстрантів, на мій погляд, не менш як тисяча осіб. Ішли вже без паличок, тротуаром, у напрямку Хрещатика та Жовтневої революції. Назустріч рухалися поливальні машини, які інтенсивно «очищали» вулиці.

Уже на підході до ЦК колоною зупинили кордон міліції, в позу на вулиці перекрили загони міліції, солдати, які вийшли з під'їзду, «а ну, розойдіться!». Продемонстрували гостинно відчинені «воронки». Намагалися відкрити в білу окремих людей, але безуспішно. Ніхто не розколювався, погрозно залунали це інтенсивніше, але почали прикидатися і змигати з вікон наліваї мешканці Печерська. А десь «нагорі» вирішували доповідь заарештованих та, мабуть, і наву.

Приблизно о першій ночі все змінювалося. Приїхала машина, з якої вийшов чоловік у військовому костюмі. Як трим серед його дня, зауважувала рідна мова: «Товариші, що сталося? Це ж просто якийсь непорозуміння. Невже справді працівники міліції могли заарештувати когось за читання віршів?». Це був міністр внутрішніх справ. Він пообіцяв негайно звільнити затриманих. Але їх доставляв не сюди (нехай мешканці спокійно відпочивають), в інше місце. Після перетворів з міністром колона рушила на площу Калініна. Жке на світанку заарештованих справля прислали й відпустили. Провсяк випадок записали їхні адреси і домовилися у кінці того самого дня зустрітись біля пам'ятника Шевченка.

Він пообіцяв негайно звільнити затриманих. Але їх доставляв не сюди (нехай мешканці спокійно відпочивають), в інше місце. Після перетворів з міністром колона рушила на площу Калініна. Жке на світанку заарештованих справля прислали й відпустили. Провсяк випадок записали їхні адреси і домовилися у кінці того самого дня зустрітись біля пам'ятника Шевченка.

1968 рік. Я вже свідомо прийшов до пам'ятника Шевченка, щоб знову бути. Створено «нову радянську традицію» проведення фестивалю мистецтв «Київська весна». Цей фестиваль 22 травня присвячували винятково Шевченкові, і

підхід до пам'ятника блокували артисти. Після закінчення артистів концерт спробували винести Шевченка неспійно. У відповідь противник вийшов на повну потужність гучномовців з російською естрадою і в наступ спробував вантажники «для демонтажу концертного обладнання». Противники тривали пірної ночі і закінчилися, звичайно, перемогою техніки. Наступного року історія повторилася.

«Чуєш, сурми загнали, час розплати нестав!» — ці слова, мабуть, особливо збуждали до дії охоронців порядку. Але встановити його так і не вдалося. Люди поступово заповнили Володимирську, зупинилися транспорт. Один з учасників демонстрації запропонував їм до ЦК КПУ і вимагати звільнення заарештованих. Це був лікар, майбутній політ'язень Миколи Платонової.

Пішла значна частина демонстрантів, на мій погляд, не менш як тисяча осіб. Ішли вже без паличок, тротуаром, у напрямку Хрещатика та Жовтневої революції. Назустріч рухалися поливальні машини, які інтенсивно «очищали» вулиці.

Уже на підході до ЦК колоною зупинили кордон міліції, в позу на вулиці перекрили загони міліції, солдати, які вийшли з під'їзду, «а ну, розойдіться!». Продемонстрували гостинно відчинені «воронки». Намагалися відкрити в білу окремих людей, але безуспішно. Ніхто не розколювався, погрозно залунали це інтенсивніше, але почали прикидатися і змигати з вікон наліваї мешканці Печерська. А десь «нагорі» вирішували доповідь заарештованих та, мабуть, і наву.

Приблизно о першій ночі все змінювалося. Приїхала машина, з якої вийшов чоловік у військовому костюмі. Як трим серед його дня, зауважувала рідна мова: «Товариші, що сталося? Це ж просто якийсь непорозуміння. Невже справді працівники міліції могли заарештувати когось за читання віршів?». Це був міністр внутрішніх справ. Він пообіцяв негайно звільнити затриманих. Але їх доставляв не сюди (нехай мешканці спокійно відпочивають), в інше місце. Після перетворів з міністром колона рушила на площу Калініна. Жке на світанку заарештованих справля прислали й відпустили. Провсяк випадок записали їхні адреси і домовилися у кінці того самого дня зустрітись біля пам'ятника Шевченка.

Він пообіцяв негайно звільнити затриманих. Але їх доставляв не сюди (нехай мешканці спокійно відпочивають), в інше місце. Після перетворів з міністром колона рушила на площу Калініна. Жке на світанку заарештованих справля прислали й відпустили. Провсяк випадок записали їхні адреси і домовилися у кінці того самого дня зустрітись біля пам'ятника Шевченка.

підхід до пам'ятника блокували артисти. Після закінчення артистів концерт спробували винести Шевченка неспійно. У відповідь противник вийшов на повну потужність гучномовців з російською естрадою і в наступ спробував вантажники «для демонтажу концертного обладнання». Противники тривали пірної ночі і закінчилися, звичайно, перемогою техніки. Наступного року історія повторилася.

«Чуєш, сурми загнали, час розплати нестав!» — ці слова, мабуть, особливо збуждали до дії охоронців порядку. Але встановити його так і не вдалося. Люди поступово заповнили Володимирську, зупинилися транспорт. Один з учасників демонстрації запропонував їм до ЦК КПУ і вимагати звільнення заарештованих. Це був лікар, майбутній політ'язень Миколи Платонової.

Пішла значна частина демонстрантів, на мій погляд, не менш як тисяча осіб. Ішли вже без паличок, тротуаром, у напрямку Хрещатика та Жовтневої революції. Назустріч рухалися поливальні машини, які інтенсивно «очищали» вулиці.

Уже на підході до ЦК колоною зупинили кордон міліції, в позу на вулиці перекрили загони міліції, солдати, які вийшли з під'їзду, «а ну, розойдіться!». Продемонстрували гостинно відчинені «воронки». Намагалися відкрити в білу окремих людей, але безуспішно. Ніхто не розколювався, погрозно залунали це інтенсивніше, але почали прикидатися і змигати з вікон наліваї мешканці Печерська. А десь «нагорі» вирішували доповідь заарештованих та, мабуть, і наву.

Приблизно о першій ночі все змінювалося. Приїхала машина, з якої вийшов чоловік у військовому костюмі. Як трим серед його дня, зауважувала рідна мова: «Товариші, що сталося? Це ж просто якийсь непорозуміння. Невже справді працівники міліції могли заарештувати когось за читання віршів?». Це був міністр внутрішніх справ. Він пообіцяв негайно звільнити затриманих. Але їх доставляв не сюди (нехай мешканці спокійно відпочивають), в інше місце. Після перетворів з міністром колона рушила на площу Калініна. Жке на світанку заарештованих справля прислали й відпустили. Провсяк випадок записали їхні адреси і домовилися у кінці того самого дня зустрітись біля пам'ятника Шевченка.

Він пообіцяв негайно звільнити затриманих. Але їх доставляв не сюди (нехай мешканці спокійно відпочивають), в інше місце. Після перетворів з міністром колона рушила на площу Калініна. Жке на світанку заарештованих справля прислали й відпустили. Провсяк випадок записали їхні адреси і домовилися у кінці того самого дня зустрітись біля пам'ятника Шевченка.

Залентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Візит тижня

Понад століття всі суми у світі українці відзначають дев'ять березня, день народження Великого Кобзаря, як день Духовності, Утвердження нації. Ось чому Черкаський обласний комітет зі вшанування пам'яті Т. Шевченка та національно-культурного відродження запропонував оголошити цей день державним святом. Об'єднані українці Тарасові березинці піднісє в'ягомості, салютування сповні славляни українського народу

Соціальна служба молоді Києва спільно з Червоною рейддержадміністрацією та дитячими організаціями міста провела в кінотеатрі «Зоряний» свято Весни для дівчаток, хворих на дитячий церебральний параліч. Діти разом з батьками брали участь у конкурсі акторської майстерності. Для них було підготовлено розважальну кінотеку, призми і подарунки.

За прогнозами гідрометеорологів, щорічного падіння на Волині буде більшим, ніж 1979 року, коли в області було затоплено великі території. В середньому рівень води підніметься до двох метрів, а в Стрию, що в районі Луцька, — до чотирьох метрів. Буде велика відчуженість. Біля річки Прип'яті у польських районах з настанням повені опиняться під водою більш як 45 тисяч гектарів території. Перебачають, що можуть бути великі лісові пожежі. На Волині понад 100 господарств дворів. 8 загроз заповнення окремих ділянок у містах Луцьку, Володимирі, Волинському, Ковелі. Ритуальні служки ведуть підготовку, щоб забезпечити мешканців польських країн човнами. Готують до повені теплоходи з бар'ячовниками.

Коштом Полтавської міськради та підприємств-пайовиків а обласному департаменті споруджено багатосповерховий житловий будинок на вулиці Коллективній. Здавалося б, нічого особливого. Однак 110 квартир у цій новобудові отримали інваліди другої світової, сім'ї загиблих воїнів і учасників війни. З огляду на економічну скруту й відсутність круглих дат — новина приємна. Так тимчасі, полтавці!

Договір на співпрацю уклали Чернівецький ліцей № 3 та медичний інститут. Таке співробітництво між навчальними закладами різних рівнів не випадкове. Цей ліцей готує спеціалістів до вступу в медичний інститут. Вуз зі свого боку теж зацікавлений у такому поєднанні.

Тож медичний інститут узяв на себе зобов'язання залучати до підготовки ліцейців своїх викладачів, надавати власну навчальну базу, а також опікуватися майбутніми лікарями під час проходження ними практики.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

БІЛІШ як п'ятдесят видів найрізноманітніших послуг надають лучанам працівники ателье «Зоря», яке очолює симпатична жінка Зоя Олександрівна Камінська.

Тут що не сезон — то новинка. Особливо подобаються заходити в ателє чоловіки, для яких найбільш елегантийні моделі. А ось жіночій речі розібрані 20 нових модисток для жінок. Як сказав Зоя Олександрівна, в моді сьогодні — строгі жіночі костюми з жовтими, бруксами. А ще — легкі шкарпетки підняжки, блузки з візерунками... Тут не скажеш, що нема замовників. Люди в ателє йдуть охоче, бо знають, що в «Золі» завжди — найкраще наймодніше.

Водяська область.

В українському варіанті «У» за 5 березня н.р. у статті народного депутата Володимира Шевченка «Армія пристосовується до потреб оборони, але не «грається» у нескінченну перебування» з технічних причин вклався помилка. Третій абзац в першій колонці слід читати в такій редакції: «Структура Генерального штабу України унаслідуюла структуру головного штабу ЗС України» і далі за текстом.

**У трикутнику додалося кутів.
Багатообіцяючих**

ТРОХИ менше як рік тому мі-
ністр закордонних справ України
Геннадій Удовенко на запрошен-
ня глави зовнішньоміжнародного
відомства Ісламської Республіки
Іран (ІРІ) Алі Акбара Велаяті
побував у цій країні з офіційним
візитом, де підписав меморандум,
який став 35-ю за ліком угодою,
укладеною нашими державами.

Наміри були багатобічними: транзитом газу співробітництво між Україною, ІРІ і Туркменістаном. Зокрема ІРІ і Туркменістан заявили про свою готовність здійснювати поставки енергоносіїв в Україну а обмін на експорт товарів і послуг, а реалізовувати проекти передачі газу на основі будь-яких форм розрахунку. Йшлося навіть про спорудження газопроводу Туркменістан — Іран — Туреччина —

Європа, яким українці могли б за безпечувати асоціації фінансованих спеціалістами та обладнаннями. І от — візит-відповідь в Україну міністра зкордонних справ Ісламської Республіки Іран Алі Акбарі Велаяті. Шоправда, він був складовою частиною його поїздки до країн СНД — Грузії, Азербайджану, Таджикистану, Вірменії, Білорусії та Російської Федерації.

Хоч рік, що минув з моменту підписання кількох надзвичайних

важливим угодо, зокрема п'ятьма діагуз постачання нафти та газу. Проте, переробити, та і не став часом їх реалізувати, однак інтерес України до цього регіону не послабився. Та і в тристоронній угоді з Туркменістаном, за висловом Прем'єр-міністра Євгена Марчука, залишається «найякішнішим привабленням», адже у такому спосіб ми «можемо отримувати газ з Туркменістану, і з поставляючи їм промислового сільськогосподарську продукцію зокрема, Іран хотів би одержати Україну». І в цій угоді, як і в угоді з Туркменістаном, Євген Марчук підкреслює участь України у розв'язуванні роботах на транських нафтових газопроводів, в тому ж добуток і транспортування

Отож, у діловому три-
спільних інтересів Україна —
Туркменістан з'явилися, але
багатообіцяючи нути, де-
ється і місце, і робота усім
нам. Усе можливо, усе до-
вісі хочуть співпрацювати. А
ж угоди і домовленості, труд-
нощів досягнуті полами-
майже не реалізують, а на-
явно реалізують, то зі-
і з рипом? Адже у складі

делегатів, які підписували ці угоди, було достатньо і керівників, і фахівців провідних галузей промисловості, паливно-енергетичного комплексу, банків, багатих на мою думку, економічно влучно відповісти на запитання брифінгу в МЗС України наочним управлінням інформації Юрія Сергєєва: на жаль, інші стає популярною нова форма мандрівок – політичний туризм...

І все ж, незважаючи на уповільнений рух у цьому напрямку, візит міністра закордонних справ ІПІ Алі Олджуні – великий крок у напрямку однієї з найважливіших цілей цього тижня. І якщо говорити про майбутню перспективу розвитку співробітництва ІПІ

На знімку: під час зустрічі Алі Ахбара Велаяті з журналістами.

Фото Анатолія ПІДДУБНОГО
(УкрІнформ).

SOS ТИЖНЯ

Юрій БОЛЬШАК, кандидат хімічних наук

Що пролилось на «Проліску»

НЕСПОДІВАНА й по-своєму безглузда аварія в Києві знову нагадала, напередодні чорнобильського десятиліття, про постійну техногенну небезпеку.

27 лютого о 4.40 ранку на території етотичного автокемпінгу «Продіско» (Ленінградський район) спалахнула вантажівка, якою зі Словаччини на Старопіддла перевозили 17,5 тонні препарату тріфену. Призначеного для боротьби з бур'янами. Пожежники вприсорили з вогнем, але близько 10 тонн тріфену потрапило до каналізації та в заплаву річки Ніва.

з техногенно-екологічного безпечності. Група, очолювана заступником начальника штабу Г. України генерал-майором М. Капустюком негайно ажила захід на доказальній владу гербидів, його збирання та надійного показання. На місці аварії прибула й група експертів фірми-виробника тrefуляу «Дюу немідя», хоча юридично фірма до інциденту непричетна, причому вона надала матеріальну допомогу для проведення аварійних робіт. За висновками аттестування та зарубіжних експертів дії посадових осіб аизнані компетентними.

Щодо самого гербіциду. Трефлан легко емульгується у воді, а коли потрапляє у водойму, стає надзвичайно

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

Статистика тижня

За результатами опитування служби «СОЦІС-Геллап»

Більшість українців сприймають день 8 Березня як свято, переважно відзначаючи його вдома. Чоловіки дарують жінкам цукерки, і саме це хотіли б отримати 30 відсотків опитаних жінок. Найменш популярними подарунками виявилися солодощі, прикраси, одяг, картини (живопис), спиртні напої. Українські жінки взагалі невибагливі: для половини бай-даже, що вони отримують, головне — увага.

Переважає більшість опитаних чоловіків, які визначають поняття «жінка» як «дружина і мати моїх дітей» — 78 відсотків, «покрута, яка завжди мене розуміє і підтримує» — 45 відсотків. Цікаво, що чоловіки, для яких поняття «жінка» означає «людина, яка за своїм розумовим розвитком стоїть на рівні з чоловіком», додатково турбуються, чи «жіночі» або «чоловічі» такі якості, як «загалом не означає» — також незвичайна більшість — переважає медіанна в особистому житті. Це підтверджує той факт, що особисте життя та ставлення до жінок — дві цілком взаємопов'язані.

вмівня вести домашнє господарство, третини —
— вмівня виношувати дїтей та дукати діток, а
стої, 27 відсотків беруть участь у керуванні
лісами. Чоловіки не справляють стереотипів
чоловічої жінки передусім за вродами, вмівня
принести сексуальне задоволення і не наявність
здатку сімейні стосунки. Тут розуміють жінок
як господарин, беруть участь у вогнищевих
роботах, традиції для українського менталітету.

Як починається сучасна жінка? Більшість
овитих незалежно однією стовпівської жінки
як в цілому і відносно душевного спокою. Не
сампер через маючий який матеріальний стан
такий самий стан. Більш як половина
жінки не в задоволенні від свого положення
в сімейному житті. Трохи більше задоволені жінки
в сімейній життї. Хоча й високий відсоток
тут, бого воно не задоволення. 39. Отже
про багаточисельні у цих сферах говорити не
можна.

Щодо роботи, то прекрасна половина населення України поділилася порівну на тих, кого вона заде-

Мад. Яни ПЯНКОВСЬКО

Хитаган
"Голосу України"
Щоби Вас завжди
тримав на своїх
місцях раменах,
берег любові
з новою
Мілія Садовука
1990 рік

Варіації на вічні теми

Спроба збагнути житейську філософію чоловіка, який уникає матримоніальних пут

ЙОМУ 47 років. Тарасівське. Розлучений. У діалогі був члорком сімейної. Спочатку наповняв на емоційності, а наприкінці зауважив: «А чого хотіла?» Навіть після цього зрешті Олександр Носович не змінив. Від себе додає: старий приятель не лукавив, не хитався.

— Запросила тебе, Олександр, не для інтерв'ю, отож залиш свої філософські мудрощі для іншого жанру. Зроби жінкам подарунок з нитки сукні. Нехай ним стане ключик від потаємних дверей чоловічого «Я». Поговоримо ще вічні теми. Про любов.

— Очевидно, ти хочеш почути мов міркування не лише про любов, а й про кохання, еротизм, секс, про мотиви шлюбу й розлучення...

— Певна річ! Ти — бувалий у бураліях вояк і все це пройшов. Знаєш, спочатку я хотів написати легенду про кохання, спираюся з життя. Він — худючий, мов — поетеса. Зустрілися у злізному відлі і прожити разом кілька років. Над ним, вочевидь, по-всь тяжила фігура: усі його дружини вимирали. Н. був четверта. А він у неї — третій. Цю півру спостерігали із задуханнями. І вона при цьому розквітала як жінка й поетеса. І він — також. Утримував дружину та її дітей від поперельного шлюбу, видавав своїм коштом її книги. Ритував як міг, коли захворіла. А через пір року після смерті заснував фонд її імені для підтримки творчості молоді. Нін лавський письменник. Десько Різник сказав мені: «Він її не просто любив. Боготворив!» Від іншого чоловіка почула застереження: не писати «ядерсенісний казки». Мовляв, вона не відповідала об'єктивній реальності. А що таке об'єктивна реальність у стосунках між Нін і Нео? Скажи, у твоєму житті був жінка, яку ти боготворив?

— Була. Я її знав до неї як з нимбом над головою. Була високою, як пушкіська Тетяна. Та вона вийшла заміж не за мене. Нінні жінке за кордоном. Одружилися у 24 роки. Було кохання, була гармонія в інтимних стосунках. Розлучилися через 17 років. Нашій доньці було тоді 16 років. Може, ти посмієшся, але... причиною нашого розлучення була розбіжність у ідеології. Вона з'явилася, коли ми стали стати менші, хоча сім'я й забезпечувалася. Одиак затратний механізм не має меж. Я хотів викладати гроші в себе. Щоб знати, уміти, писати і друкувати написане. Як же хотілося скороминувати земних радостей.

— Була недостатньо інтелектуальна?

— Я б не сказав. Ідеологія — це не інтелектуальність. Це — дух, сенс життя. Моя ідеологія янкізала її знесу. А знесула до чоловіка відтінки усі шляхи до любові. З її боку розпочався так звані секс-терор. Це коли чоловіка не підпускають. Не найкращий спосіб утримати мужчину і довести свою правоту. Озираєшся додужку, бачиш жінку, зневажає чоловіком, і... ви разом щасливі. Взаємодіяє з найкращим центиментним механізмом у стосунках.

— А коли нема за що поважати? Кохання буває зле...

— Не обов'язково поважати за щось. Ця повага не є щастям само по собі.

— Якби поважав себе, поважав би й його. Бо він — твій оберяць, твоя половинка.

— О! Нас завжди вчили: ти — ніщо, а держава, суспільство — все. Ця ідеологія порочила унікальний генотипи радянського чоловіка і радянської жінки. Держина, яка підставляла себе під когось або щось — чи то дружини, чи батьки, — став ганьбою, об'єктом витирати ноги. Я ще відчув на собі, коли залишилися з донькою, яка засвоїла мамину ідеологію... Овва близька мені панаї розділяла, коли зрозумів, що не ї сплитимся. І спитопитувала так: «Ти продаєш мене комусь або ж подаруєш? Овва на тобі! Пірвою я втовкмачую її свою ідеологію, яку вичитав вживати в ринку, а не перекладати усі проблеми на мої плечі, і ніяк не можу винести з неї плейбейської психології». У? Святому Письмі сказано: «Положи ближнього свого, як самого себе». А якщо я уподіблюся ганьбі, то і до ближнього ставитимусь як до ганьби.

— А де ж межа між тим, що ти називаєш ганьбою, і жертовністю, альтруізмом, який зливає високі чесноти на одній любові до ближнього чи кохання? Чи ти не віриш у такі високі поривання?

— Альтруїзм у взаминах чоловіка й жінки є доволі небезпечною річчю. Прекрасна, розумна, добра жінка, у чесноті якої я впевнений на всі сто років, клала до мого ніг клон від напаломітих дверей і готова була вірною роботою до смерті. І ти собі думай: переступлю поріг цієї святині, а чи не задушить мене від неї завтра? Чи впевнений я в собі? Чи не озираюся завтра в пошуках іншої жінки? Але такай пай не можна сказати правдою у ній. І мужчина утікає, викручується. Найкращі хвилини життя я пережив у позашлюбних стосунках. Мій ідеал — вільна жінка. А вільна в могому тутаченні — то власниця, а не секретарка.

— Чи бачиш у своєму оточенні яку вільну жінку і чи хотів би одружитися на ній?

— Так, хотів би заснувати родину в ярмо, але щоб вона шире не мугляла. Навіть примару маю, щоб було в мене не менш як троє дітей.

— Овва, доведучи-самитику? Чи не запізно заглав про дітей? Десько жінка холостяцтва, давай ми б... Господи, мене, дари!

— Мужчини ніколи не пізно. До 90 років можна ще вступити.

— А на ноги хто їх поставить?

— На ноги дітей можна поставити єдиним писком на чеку. Або ж запитом. Інше хитале мене. Коли мав успіх, мав досвід і мавши вибір — ой, як важко заважити на шлюб. Бо наперел — з одної зустрічі, одного слова, одного пошлунку знаєш, що буде далі. Кілька зустрічей — і жінка починає казатися, їй потрібні штамп у паспорті, уакне несе десь до доходу. І я став би ніким. Мені терти б як особистість.

— Тебе зцілю! Просто ти не зустрієш ту, за якою поєднати би на крилах. Звісно, якщо умієш літати.

— Попер, з кожним роком я дечу делави інше і відчуваю, що в мене виростають крила. Я дійшов висновку, що в сорок років життя лише розпочинається. А раніше була його передісторія. Я почувався в дитині двадцятилітнім і збагнув головне для себе. Не так важливо, що поруч з тобою. Суть у тому, скільки за тебе дають. Емоції! Це не шоу сатинного холостяка, а філософія досвідченого мужчини.

— Ти казав мені про прекрасні моменти життя, коли пережив у позашлюбних стосунках. Але ж тебе не називають іншим словом: невірність.

— Хлопчик-мужчик — то великий бешкетник. Він може поцілувати стрілою у кого завгодно, коли заводно. І добре, коли вистачить мудрості, щоб винняти ту стрілу із серця і засунути в сімейному альбомі. Як ліберал я прихилився соціальної громадянської угоди.

— Але ж весь цивілізований світ живе у шлюбах.

— І хитуються тим. Америка, приміром, хитуються тим, що може винняти очі президентів за його позашлюбний зв'язок десятиріччя давнина. Ше, думаю, порожнечка рабівласничтвом у США. Українці цивілізованіші.

— Наприклад, чоловічу логіку важко збагнути: і трох дітей хочеш мати, і свободу шлюбного усясе...

— Логіка проста: я не хочу, щоб хтось принамував мого доду. А жінка, яка прагне доду, неодмінно хоче заволодіти й душею. А іншаке вона комплексую. Її здається, що в тій душі без неї заведеться якась нечисть.

— А чоловік не прагне заволодіти жіночою душею?

— Найменше. Сама знаєш, що його передусім цікавить.

— Пова еротизму цікавить ще й той зхист, який лас розпаче витягне. У нинішній бездушний економічний скруті, коли людини, працюючи, по кілька

місяця не отримує зарплати, чоловіки, передусім інтелектуали, які не можуть і не вміють розганявати вагон, ламаються, впадають у депресію і навіть викадають на себе руки. А жінка викручується. Знаю одну викладачку, яка після основної роботи ходила прибирати, шить, робить мейкаж, щоб проголосити сім'ю. А її совісний і шлюхетний чоловік довів себе до передіслюбного стану. І тим самим створив для неї ще одну проблему. Саме життя порожнює... альфонзизм.

— Силію голову перед берегами. Та не олівці на роль жінки. Вона завжди віддавала щось у темний куток печері і внімала, коли мамонт утікав від мисливця. Я — позитивіст і нічого не відкидаю, навіть альфонзизму. Якщо на альфонзизм є попит, то не вигідно обом. Некай саме життя вносить корективи. Щодо мене, то я просто голодує, коли потрапляю у фінансову провалу.

— Навіщо ж голодувати? Як ліберал, ти міг би ходити в гості...

— Не можу. Кістка в горлі застряє. Бачу знесу в її очак.

— Ти уявляєш себе витякаєш на один тин жінки. — Та, що з нимбом над головою, зустрічається лише раз у житті. А комусь і зовсім не зустрічається. А мені потрапляє. Припадаю, колись я за неї збув своєму суперникови вибін. Дорогі кохання й саморозкриття не завжди перетинаються. Постає проблем вибору. Якщо він і вона не мають спільної ноти, кохання розліється.

— Чи бачиш перед собою етаплас пасивної пай?

— Складає питання. Пробіжши кимось замилується і нікого не знаходить, окрім Світлани і Віктора Біломоков.

— Шалена пара — то їхній спейний ідіот.

— Але вони ніколи не схилили, граючи самі себе, і не розбіглися по різних телесійних програмах. Як показавши, їм задрини, що вони можуть так зіграти. Усі ми граємо, та найважче зіграти роль самого себе.

— Одні психолог із служби сім'ї розвивав про експеримент, пов'язаний із грою. Жінка, яка знає, виділа свого чоловіка і хотіла з ним розлучитися, прийшла на поручок і заявила морально свого криміналка? Як відкрестити йому за все заволоділа зно? Психолог порадив розслабитися «протиником» і для цього зіграти роль люблячої, терплячої, лагідної жінки. Вона увійшла в роль і згодом прийшла до психолога розубавкою: «Може, не було б цього, якби не криміналка? Боюсь, що мій задух імпілізирити чоловіку сутність не вдалася. Зрозумівши лиш одне: немає такого раціоналіста, який не потрапляв би у полон ірраціонального».

— Атож! Коли дитини на вогонь, підіриваються від землі, усі мури теорії — шкереберть. Мудрі вчаться на чужих помилках. Немури — на власних. Я належу до останніх — тим і шалений. Давай доп'ємо шампанське. За нас, жінки! Як же вистину на останній троллейбус...

Львів.

Малюнок Олександра ГЕРАСИМОВА (спеціально для «ГВ»).

Миколай НИДВОРАЙ,
Юрій ВЕНГЕРШ (фото), «Голос України».

А без нас нема й правди

(Початок на 1-й стор.)

Ось ви перегорнули кілька сторінок, перед вами — традиція «Дзеркало», можливо — надто традиційна, як на сьогодні, але сьогодні чоловіки можуть дозволити собі бути традиційно банальними, розкрити на собі їх компліменти — це проститься нам і навіть буде сприйнято з відчуженням... Господи, як багато і як мало їм, жінкам, од нас треба...

А отім, що тут довго говорити, жінками треба милуватися, бо вони — краса нашого існування, і його тривога, і навіть біль, але й надія, і затишок його. І, як вже сказано було — Істина.

Тож милуйтеся — на цій сторінці у вас є для цього можливість і нагода. Дивіться — піднім чіткіше. З цих фотографій ви можете скласти цілий сюжет — від самотньої любові до її прищипки, і в тому сюжеті також буде Істина, очевидна і трохи печальна, але де ви бачили нашу Істину?

Софія МАЙДАНСЬКА

В сузір'ї пасіки

ПОКЛІННЯ поетів, що в 60–80-х прийшли в літературу, наближається до межі ХХ віку. На їхню долю випадає вихорити завершальне коло на полі цього століття.

На цьому завершальному літературному етапі спостерігається певний стан роздубованості, перед можливістю збору.

З цього огляду нова книжка поета Станіслава Шевченка «Дума киянська» здається мені ставом дупи, що намагалися вирити із суєтності сьогоденної веремі і загнати в неї сковородницький праліс, який закінчася пізнати самого себе:

*Охня не орел-покоєр
і не збіваю птахи на леопту.
Та внутрішньо
загоротиться зір
і з часом бачу навіть
пустоту.
Немов дубовий ніж
голодомор —
Засила роздічкочованих
промак;
Що зазнають за істину
світку
Вельможу і поізнру
пустоту.*

Цей той ліс, в якому ще треба розшукати доріжки для шогли, але воно вже є, воно росте.

Бучине й гучине весілля не на запоруку мішної родини, частіше припадається наизначу. Криштина американська реклама працює на сурогатів поп-культури, запачкавану в екзактивні полетіленові мішкани і ми, як осетри в забруднених річках, залипаво в ці мішки і задижасмося в них.

*... У сумнівах, у етотмі чи
зверні?
Присядую завжди на самоті.*

*І хату на батьківському
повері,
Що наваж знак на
лядський миті.*

Автор найцікавіший там, де не задулється в шокмо-

вий нитці слова (відомо, що тонкий шовк має властивість затіватися у вузлики, яких годі розв'язати). Найкраще йому вдаються короткі, стилі спалахи мислі, що дидактично ясною і простою нагдують руба:

*Як мхи, ми й на небі
покоєди.
Як мхи, ми й на небі
наслідий...
Чим цуриват озоночі
дирки?*

*Риски ж — не голки!
Він не боїться тем, які,
мов Езопові мішки, перепо-
відатиме вироковці тисячолі-
ття. Вода в джерелі одна,
та люди, які вгамовують
нео спругу — різні. Тема
мікрокосмосу наплого стеза,
в якому є все, що Бог дав
створений ним світовобуви,
протекнується у крапцях
вирішх поета.*

*Сьогодні я просиюсь на
світках,
Аби відірвалась істинна
проста!
Ми в долі журну просимо
оцінку.
Та дух висох таті — не
пророста.*

В книжці три розділи: «Серпниково полотно», «Вересневий прабіс» і «Зустріч самотніх».

Перший розділ — це пробудження пам'яті, це світ,

що опритомнів від удару, який доліг рани пошобив його свідомість. Герой може оцінити своє, хоч пізно, але радісно-болотне прозріння. Він, наперст, побачив утраче, що сам же, будучи в сліпій неміст і несадомості, руйнував. Але все ж він побачив і, як блудний син, сповнівся каяття: «Хто же? Хто? Нема ж нікого! Хоч подивитись кому? Оглядаюся... — ої! Бога... Двері в сині, у штіму...». Та на самому краю розпачу він закінчив: «Ти не кажи, що нічого втрачати Згадай, що можна втратити життя».

У «Вересневому прабісі» відчувається магнетична сила моря, війна, неврагдана тайна жіночого начала в природі.

«Зустріч самотніх» закінчена проста істинна двоох половинок зерна. Самотність одного народжує поезію, самотність двоох народжує світ барв, звуків, вічного руху в живій природі.

*Ласкава, лукава!
Язик той — заб'ється
у дзвіні сортани,
підніжів — не залиши!
Бже жієць
обовідать лекала
світання
на персах...*

Ніколи не пізно виринути в доріжку до людей, до зірок, до себе... В людей навчиться мудрості, в зірок — туги за нелюдським, у себе завжди знайдеш сумніви і сум'язькітні, що не збулось у цьому літі — чомусь — хоч і судилося — не збулось... а головне — віру, що не дивно прийшов на цю землю.

*Час не чужих дорі
платити.
Марноко сполодяти
світ.
І владку стезку
протоптати.
Хоча б від хати до воріт.*

На фото: Станіслав ШЕВЧЕНКО.

Олена СЕДУНОВА, театрознавець

Молодший брат Олександра Уланова

ПРЕМ'ЄРА трагіфору «Катя» на малій сцені Харківського театру імені Шевченка знаменна вже тим, що не зобов'язує високої оцінки в творчому колективі, аде з соціальним, історичним складом ролі, а також спирається на досвід літнього, але немолодого героя засадижого артиста України Петра Рачинського і актриси-початківки Май Спиринюк-Поїри.

Харківський драматург Зіновій Сегодов звів своїх героїв: Мая, молодшого брата Олександра Уланова і Катю, яка переживає перепролаж болю, у сучасній картурі у вигаданому місті Іскра. Сповідуючи ідею суспільного перевороту, умовним сигналом до якого слугує рекламний тележак із задом «Аврора», Май згодом виявляється пацієнтом психікара, а Катя в очах новоствореного вождя перетворюється... на Фанні Каплан. В одній з кульмінаційних сцен спектаклю Катя-Каплан стріляє в «диктатора» Мая, строгий костюм-трійка якого пам'ятний нам з Історії.

Режисер Борис Вяркин, видно, не дуже весело розлучається з минулим, хаотичний відомий який веде до руйнування любовної іднлії

героїв його спектаклю. Натомість веселиться публіка, чия іронічна реакція повисла надуманим дев'ять сюжетних ходів п'єси.

На фото Юліана ЛІХАЦЬКОГО: сцена з вистави.

Ольга ВІТЕР, журналіст

Тасмна вечера

Під таким соусом у новому «підлімлі» киянський художник і майстер сценарію проєкції Анатолій Федірко пригрозив своїх гостей оселесцем і ананасам. (Нагадаємо, що попередня акція проєкції в галереї «Кіт» була ознаменована урочистим уречевленням і поданням синів! Вітім, пав Федірко не неажера. Він художник, громадський і просто людина. Сами громадський обов'язок художника інапомиш Анатолія збирати на тасмну вечеру політиків, журналістів і художників, аби створити образ української політики і виявити «духу нашого народу. Хрещеним батьком трагедії став віце-прем'єр міністер гуманітарних питань Микола Жулинський.

Протягом десяти днів майстрів пензля і полотна з різних регіонів країни намагалися по-

третні майноупаулітні, на їхній погляд, серед інших — законічків і викопавців (усього 15 осіб). На тасмній трагедії завадимо присутніх було розташати портрети справді і зліва від портрета Президента, який у доріжку контексті виконував роль Христа. Таку композицію сам режисер пояснив тим, що роль Президента України однічно трагічна.

Чим закінчається рокіровка політичних суб'єктів у той вечір — не скажемо. Адже вечера була тасмна. Однан здалося, що лавровий димості з пінки «сюрпрістис» Комака і Меламіда, пав Федірко використав у своїй кухні приготування художньо-політичної страви. Особливо смачні були ананаси! Кіт.

Олена ОЗІРНА

*Але ти все одні підеш
І я
Залишаєш
самітньою королевою
кетидежого царства.
І сілочка у моїх курах
творитиме і далі
непорітбі тобі диво.
Але я
стану сном
і навчу тебе
або бачити
Як самотньо
І незрозуміло!
Що сталося?*

*Повпри все
лишатишся холодною і
чужою
Коли твої губи цілують
мені палачі
Ніче тіло —
лише м'як,
що єсть в твоїх
обіймах
Сміхом розбавити
палороч хвилю.
Моя за рідніми каната,
примикатися за невиненість.
Нахистю цілюнок —
ніжну коштовність —
злити під душею.
Ніч чужа і холодна
Ріже бізсонні очі
Сказати: так треба.*

*Твої губи отруїли словами
у яких миграла
непіднята осінь
Голос знайшов притулок
у дроті
День окошався хмарами
і місто забилось у плавні
без сілі
І я тачновала вночі
Разом з деревами
під вітром
І волосся вбирало
запах тіла.
Кетпи
спали.
І я, невішана,
марила твоїми руками.*

*Розпалитись дола
моя волосся
Лежко рюкою торкни.
Повелі стаються шкити.
У дологах
рештки непристожності,
і нов залито —
розпал сілі.
Не лишатишся іншою,
навіть болю,
і не випаде сілі
Урочисто, порожньо,
сончно
Моя дерева сухі
дужки.
Плаци, як не можеш...
Тихий, ніжний, чужий.
Де пропадає рештки
нам злі
Ніч чужих сілі.*

Христосфор ГРУША

Ганебно продана за гроші

Якось ми вже писали на цих шпальтах про феміністський роман Оксани Забужко «Пошайові дослідження з українського сексу». Вітім, рецензію писав, теж феміністка. Але справедливості, таки вказав гору. Минулого четверга в столичному Педагогічному музеї відбулося суто чоловічий літературний суд над однієм романом. Все — як на суді: роман був підсудним, поет Сашко Ірванець — громадський обвинувачен, адвокатом — пан Олександр Забужко, а суддями — письменник Богдан Жолдак, культуролог Вадим Скурятівський та автор цих рядків. Як не пручався адвокат, книгу пригрозили до ганебного продажу за гроші з аукціону, що й було зроблено в залі суду. Примірюк з автографами суддів було придано за 200 доларів — цюварта, не мужичино, а таки жіночно. Кіт.

Бал бухгалтерів

У Запоріжжі в концертному залі імені Галіки зібралися, здавалось, всі бухгалтери міста. Саме там редакція газети «Орієнтир» вирішила «розворушити» Іс пісня річного звіту.

Організатори свята розмістили у фойє безліч речей, без яких бухгалтери не вживити. Від ком'ютерів до... туалетної води та продуктів за помірними цінами.

Одне слово, бал. Привітальні промови перешлітали із кмітцями, якими ліпоуоніст сипав праворуч і ліворуч, музикою у виконавстві Запорізького симфонічного оркестру, ансамблю «Джас класик бенд» і, значино, танцями.

А в культурар обговорювали проект статуту асоціації бухгалтерів Запорізької області.

На змичках: бал відкривав начальник управління бухгалтерського обліку Міністерства фінансів Валерій Пархоменко; таші, таші, таші...

Фото Бориса ДВОРНЮГО (Україформ).

Нам би їхній клопіт...

Біженці... від одних проблем до інших?

ЯК НЕПРИЄМНО! Врудні, неголені, закутані в якісь лахміття люди, не розумючі жодного слова англійського, запобіжники європейської столиці. Перехожі бідбратів від них, а поліцейські, наднаки, вивалюють до прийжджих як вищений інтерес. Це біженці. Бідолажі, які йдуть, ідуть, плывуть, летять у Європу шукати притулку.

Після другої світової Європа розкрила їм обійми, бо потребувала робочих сил. Потім, розпал «холодної війни», біженці залюбки приймали з асоціативних міркувань. Нині «чужі» нікому не потрібні. Західні країни потерпають від безробіття, грошей на соціальну підтримку власних громадян

«А їх прибуває дедалі більше. За останні роки в Європі з'явилися і власні «бездомні» — з Югославії, Грузії, Вірменії, Азербайджану, Чечні. Це 6,5 мільйона — навіть не ар-

У біженців — своя «служба інформації»: вони прямують туди, де виплачують найбільшу допомогу іноземцям. Тому

європейські країни одна за одною вводили обмеження для «гостей», щоб ті їхали до сусідів. А тепер, коли закони держав Європейського Союзу узгоджують, схоже на те, що

від нападів неадекватних іммігрантів, які просто «купують» контигенти. Але в Європі є безліч «неформальних» організацій, які намагаються завадити волюнтаристичній «честивості» своїх урядів. Несподівано в Україні побував однією з ініціаторів допомоги біженцям у Бельгії лорд Дабб. Його інтерес до нас не випадковий. Останнім часом мушкетри притуплює настільки зигзагуючий погляд на Київ. І якщо не планують зашифтувати в Україні, то принаймні не за державу слугувати їм своєрідним «переводним пунктом».

Лорд Дабб зазначає,

[illegible]

Фото Юрія
РЕНДЕРІЯ

Фото Юрия
ЕНГЕРОВА

КОХАННЯ НА ОСТРОВІ

Ця розповідь починається сумно, зі сліз п'ятинадцятирічної дівчини, яка одного дня побачила в своїй шкірі білі павини. Лікар, оглянувши Саїтлану, промовив незрозуміле слово: вітніаго. І додав, що в Києві їй навряд чи допоможуть. Треба їхати за кордон, на Кубу. Там її порятунок.

Мабуть, тієї незрозумілої радості, яку звать Коклянином? П'ям'ятає, десь, колись зустрічаються двоє... І кожен розуміє: це на

Тепер життя ня Кубі здавалося вазкою. Разом вчии ніжні слова: він — її моєю, вона — його. Не розлучалися ні ня квілину.

І королі, з'ясовується, не все можа

3-за охляну я Кнів полетіли телеграми, мало не рі аундан телефонні дзвінки. «Даніель — тяжкий

Ня зніжку: Світлана і Данієль.

Фото Юрия

УТЬ... **Рецензия**

кіозірки. Нещодавно англійський режисер Алан Паркер мав на думку зняти фільм за рок-оперою свого співвітчизника Ллойдом да Веббера «Євіта», що розповідає про життя і творчість цієї жінки. Виставу глядачам, як ви вже здогадалися, не варто пропускати.

щодня в кварти-
ри у своєму

а плакатами: «Мадонно, геть
А проведи... законопроект, и
передбачає оголошення Мадон
ні персоналію мон-грат в Арге
тині. Якщо вона, згенчαιο.

від пана посла —

Фото Юрия ВЕНТЕРЕША

І королі, з'ясовується, не все можуть...

людим прищесам тільки після «випробних термінів» — проблем менше.

справу. Два прейм'я шлюють в країні розділюватися. А леді Діана, як і раніше, залишається улюбленою бульварної преси. Наприклад, на Багамських островах, де вона нещодавно побувала, колишній шеф служби безпеки зафіксував Діану на відеоплівці, і вона так примірила нижню білизну. З'явилися фотографії якогось сорокарічного мільйонера, що залинявся до Діани на тих же з

Немає снів, як це розлютюло нашу героїню. Кажуть, вона зарекалася їздити на Байки. Особисті адвокати радять Діані консулювати падаєли свою поведінку і бути стриманішою. А вже незабаром вона втретє в студентство монархів. Все можуть тільки в ролях. А їхні колишні друзині це, на жаль, стосується.

на рік, коли будь-яка жінка
правити свого судженого на
й приготував щось екзотич-

Пі готують так. У півтори скляної води, змішаної з кленовим сиропом (1/4 скл.), засипати пісок

Випікати у духовці при тем-
пературі 180 градусів. Дамо ще одну порцію
новий сироп та фініків можна
у магазині «Смачний світ», що
на вулиці Героїв Укр. Армії, 10.

Рецепт від пана посла

3 АВТРА той єдиний день на рік, коли будь-яка жінка може з повним правом відправити свого судженого на кухню і зажадати, аби той приготував щось екзотичне. Ми можемо допомогти у цьому чоловікам. Надішліть нам та Повноважний Посол Канади Крістофер ВЕСТААЛ розробив нам, як зготувати квадратні тістечка з фініками та какао-маслом сиропом.

T: _____

Щоб приготувати тісто, треба порізати у домашніх запасах і наскребти пістони склянки-боршни, вивісник палацифія, склянку цукру, масла, півсклянки товченої сушірля та одну восьму ложку солі. Тісто замісити, розклати та ахкати у одноразові зашнених шкром та послану сушірляками кваліфікацію форми. Після цього на тісто ахкати сушірля.

Піготують так. У півтори склянки гарячої води, змішаної з кленовим сиропом (1/4 скл.), засипати пілсклянки нарізаних сушених фініків без кісточок. Вирити на середньому вогні, поки фрукти не стануть м'якими, я рідина однорідною. Потім охолодити.

Випікати у духовці при температурі 180 градусів. Дамо ще одну пораду: кленовий сироп та фініки можна придбати у магазині «Смачний світ», що на вулиці Богдана Хмельницького, 10.

FRANC YKPAHNE

Іван ОЗЕРЧУК, журналіст

Запрошуємо на фестиваль грацій

ПРИХИЛНИКИ художньої гімнастики вважають турніри на приз видатного тренера Альбіни Миколаївни Дерюгіної, що традиційно відбуваються в Києві, не тільки за значущістю, ніж чемпіонати світу.

спорту міжнародного класу Вікторія Стадник.

Як повідомляв журналістам директор турніру Ірина Іванівна Дерюгіна, цього разу запроваджено призовий фонд для гімнасток, які посудат перші шість місць. Про це подбав генеральний спонсор змагань — компанія «Крига Холдинг Лізинг». Фірми «Reebok» виділяє для учасниць спортивну форму, сумки та заохочувальні призи.

На змайках: слава мати і не менш слава її доньки — заслужені тренери України Альбіна та Ірина Дерюгіні.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На нинішні змагання, які призначено на 15—16 березня, до столиці України прибудуть найкращі представники з 19 країн. І серед них — представники Болгарії, Білорусі, СІНА, Італії, Угорщини, Фінляндії, Кореї тощо. Це буде яскравий фестиваль художньої гімнастики, а для багатьох — один з найважливіших етапів підготовки до олімпійського турніру в Атланті.

Українську збірну очолює абсолютна чемпіонка світу, володарка «Кубка Дерюгіної-95» Катерина Сербєрєвська з Сімферополя. В нашої команди й інша представниця славної «Школи Дерюгіної» — майстер

Михайло ВАСИЛАШКО, «Голос України».

Столоначальники — на килим!

У господарських справах Хмельниччина у списку областей-лідерів України. Тут акристалі венований урожай хліба, також гарні позиції у тваринництві, привабливою сфера виробництва у промисловості. Одне слово, помітно роботу керівників різних рангів в області.

А що ж вони можуть самі, без підлеглих? На це відповіли П. обласні спортивні ігри керівників правліннях, що відбулися у Ярмолишк. Попад 400 учасників цих змагань, що мали збирати загальнокомандну та індивідуальну першість, привітав

голова районної Ради Олександр Дерев'яко, вручив кожному учаснику хліб-сіль та пам'ятні сувеніри.

Змагання тривали зранку до пізнього вечора. Абсолютну першість серед команд міст та районів виборола команда господарів — ярмолишків. В індивідуальному заліку переможцями стали: серед гірників — кам'яничани Олег Березний та Олександр Шиндеровський, з армреслінгів — ярмолишчани Володимир Арлоба та кам'яничани Володимир Горкевич, найсильнішим у шахах виявився Олег Нечев з

Шепетівки, а найспритнішим на тенісному корті був хмельничанин Петро Драпатий. У групових тенісних та шашкових змаганнях також дівчата. Перемогу одержали подольчани Валентина Замаєва та Оксана Міштина.

Найкращих фізкультурників від обласної адміністрації привітав начальник облуправління з питань молоді та спорту Савен Костян. А голова облДУ «Колос» Микола Ковалюк вручив керівникам спорстемнам дипломи та цінні подарунки. Він пообіцяв, що такі змагання стають в області традиційними.

БІАТЛОН. Золоту медаль на першості світу серед юніорів, який відвоював Фінляндія, змаював Юрі Деріземля з Чернівців. ГАНДБОЛ. Збірна України в Запоріжжі обіграла з товариському матч чемпіонів останніх Олімпіад і світу спортсменок Кореї — 23:22.

ФУТБОЛ. Відбулися матчі 1/16 фіналу розіграшу Кубка країни з футболу. Цікавий момент: одразу шість (!) клубів вищої ліги зіграли з дисципліною турніру. Найбільше «ячів в основний час було забито в Хмельницькому та Карпатинах (по сім), де «Полілля» і миколаївська «Ніва» приймали відомі дніпропетровський «Дніпро» та львівські «Карпати». Гості виграли — 5:2 та 4:3.

Нагадаю про себе знайомий бомбардир дніпропетровського «Дніпра» та львівський «Хет-трик». З усього аналіз, що «Дніпро» не гав час після півчас тривувалих зборів у Німеччині, Об'єднаних Арабських Еміратів та Бразилії. У країні чемпіонів світу українські колективи заплили рясніє враження. А наставник бразильської збірної Маріо Загалло відзначив Андрія Полюїна. «Такий футболіст прикрашає би і мою команду, і будь-яку світову збірну», — сказав він журналістам.

Команду неодмінно посилають колишній лізахасник квієського «Динамо» та національний збірний Сергій Міян. А ще, як ми стало відомо, у складі «Дніпра» ось-ось має з'явитися бразильський форвард Емерсон. Раніше він виступав за німецький клуб «Санкт-Паулю».

А тим часом боротьба за Кубок України продовжиться. Завтра у матчах 1/8 фіналу зустрінуться: «Динамо» (Київ) — «Зірка-НІБАС» (Кропивницький), «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Карпати» (Львів), «Шахтар» (Донецьк) — «Динамо-2» (Київ), «Ніва» (Тернопіль) — «Волинь» (Луцьк), «Ніва» (Вінниця) — «Галичина» (Дрогобич), «Таврія» (Сімферополь) — «Явір» (Краснопіль), «Кремій» (Кременчук) — «Металург» (Нікополь), «Металург» (Запоріжжя) — «Торпедо» (Запоріжжя).

Ну, а кубові існади з вищої ліги проводять останні приготування, бо вже наступної середи стартує друге коло національного чемпіонату. І як не відпочи нашої зима, несія все одно візьме своє. А з нею прийде і великий футбол.

На зйомку: момент кубкового матчу на Республіканському стадіоні, де зустрілися «НІБАС-Борисфен» (Київ) та донецький «Шахтар», з м'ячем ариєць Едвард Кошєвський.

Фото Валерія СОЛОВЬОВА (Укрінформ).

У вікторок з Європи відбулися перші матчі 1/4 фіналу розіграшу Кубка УЄФА:

«Барселона» (Іспанія) — «Ейндховен» (Нідерланди) — 2:2, «Славія» (Прага, Чехія) — «Рома» (Італія) — 2:0, «Мілан» (Італія) — «Бордо» (Франція) — 2:0, «Баварія» (Німеччина) — «Ноттінгем Форест» (Англія) — 2:1.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України».

МЕДВЕДЕВ ЗАДАЄТЬСЯ, ДОЗРІВА...

ЦЯ НОВИНА перебрала увагу багатьох прихильників спорту в багатьох країнах світу: Український тенісист Андрій Медведєв зберує до Міжнародної федерації (ІТФ) з проханням дозволити йому в наступному розіграші Кубка Девіса виступати за збірну Росії, а цього року на Олімпійських іграх в Атланті.

Щодо причин такого рішення висловлювалися різні версії. Тому цікаво було дізнатися про офіційну точку зору ІТФ. А вона така: «Пан Медведєв грає за Україну протягом трьох останніх років. Для того, щоб виступати в Кубку Девіса за іншу країну, треба бути її громадянином. Мати паспорт і не виступати за Україну».

Одне слово, ІТФ не дала дозволу колисьному нашому землякові на такий перехід.

Але, можливо, є який інший шлях для зміни тенісного громадянства і здобуття права виступати асе ж такі найближчим часом за Росію і, зокрема, на Олімпіаді в Атланті?

У ті ж ІТФ пояснили, що ні, бо Медведєв не є російським тенісистом. Нікого не обходить, якої національності його батьки. Він був заявлений як українець. У федерації знають, що чому Андрій Медведєв постійно нама-

гався асистувати себе росіянином, не люблячи, коли його називали українцем. Але до його особисті мотиви, які не мають жодного стосунку до того, яку країну він представляє на кортах. За похолодженням він міг бути будь-ким і грати за Україну.

Британські інформаційні агентства, аналізуючи цю ситуацію, наводять приклад із кандидатом Гретом Русєвичем, який почав асистувати за цю країну ще до 16 років. І так само, як і Медведєв, подає клопотання про зміну спортивного пранора. Але він має значно сильніші аргументи. Його мати — британка, тому він має два паспорти. До того ж, постійно мешкає у Великобританії. Зрештою, йому дозволили. А Медведєв постійно проживає загалом у Німеччині. І з Росією у нього, як бачимо, нічого спільного.

Отже, принципова позиція ІТФ. А що думати з цього приводу керівники українського спорту?

— Згідно з Олімпійською хартією і правилами міжнародної федерації він не може виступати за Росію, — сказала заступник міністра молоді і спорту Микола Костенко. — Він вже знає, що Андрій ще торік виступав за нашу державу в розіграші Кубка Девіса проти команди Єгипту. Згодом на перехід до російської команди ми принципово не дамо.

Президент Федерації тенісу України Герман Бенямінович болячо переживає цю ситуацію. Давже він з алегриєю симпатією ставиться до Андрія, добре розуміє, за чим сценарій розгортається цей спектакль.

— Силою тримати його не зможемося, — каже він. — Але це дуже несправедливо. Росія завжди переманювала наші не тільки спортивні таланти...

Медведєв, кажуть, зобов'язаний придати життю в Москві. Для людини його достатку — це дрібниця. З таким же успіхом він може купити помешкання де захоче. Знаємо, що він збирається отримати російський паспорт. І в жовтні 1998 року зможе асистувати за команду Росії. Але наостанок хочеться

йому сказати, що за його успіхами і невдачами спостерігала велика країна, йому бажали щастя, перемог бажали хороших людей. Ось яку алегрию армію чирків і армію друзів він атракція. Заради цього? Що отримає наостанок? Можливо, колись він і залуцається над цим...

На зйомку: на кортах має бути і порядок, і чесність...

Фото Миколи БОЧКА.

Академік ГОНЧАРЕНКО: Національний університет не поступається Оксфорду. не лише за добором зарубіжних правників

СПІВБРОЗМОВНИК конферентів УНІАН Катерина КІНАРАСЬ — декан юридичного факультету Національного університету імені Тараса Шевченка, доктор юридичних наук, академік Української академії правових наук Володимир ГОНЧАРЕНКО.

Освіта

— Володимире Гнатювичу, приймаючи на факультет студентів нової генерації, яка нова, що живе в час поглибленої хаосу і викрадення члених оркестрів, якими фактами ви намагалися їх переконати, що правник — це не просто професія?

— Я нагадує їм, що професійний бал на факультеті кілька років поспіль тримався позначки 14, і пропозиція в кілька разів перевищує політ. Це означає, що з року в рік Національний університет набирає потенційно найкращих студентів-юристів. Хоча, якщо відверто, мене непокоїть, жажда, що акцентую на пилу суспільних цінностей зростає й на рівень державної політики. Наприклад, напому факультетом делалі важке забезпечення випускників державною системою, бо сьогодні прих судили поновлюється державою в 7—9 мільйонів карбованців, то як ми аспірант має місячно stipendium 11 мільйонів. Ми повинні, безперечно, прищеплювати своїм студентам переконання, прагнення до справедливості, чесного вирішення справ. А як? Коли працюємо-цінність крає: «а що в від того буди мого?» став у сфері ринкової ледь не ознакою «добротою».

— Останнім часом освітнім закладам дозволено самостійно розробляти навчальну діяльність. Чи не вважаєте ви, що принцип несправедливості закладено уже в самі основи доступу до університету у когось? Бачаю, що на юридичному факультеті 4 тижнів читали (багаторічного повного курсу навчання на комерційній основі) — «кшарський авторитет», а в когось — «кшарський піроку» не може доводити виплати зарплати платі.

— У нашою «сходженні багатьох об'єктивних несправедливостей. Візьмемо хоча б ті самі

освіти «4 і 4,5»: за багатово умов (приспільнік викладача, настрій абітурієнта, «шлясний білет» тощо) й можна легко поміняти місцями «Гловою» і «попозапоною» (на комерційній основі) студента — не діти приблизно однакового рівня підготовки, відмінність лише в тому, що другі — «не добрав» 1-2 балів, але знайшли «пільного спонсор», який той фактично дає своїм фірми, банкі, адвокатської контори тощо і, таким чином, водночас полегшує проблему приналежності до університету.

Факультет же за рахунок цих додаткових коштів має можливість обслуговувати кудиторів на сучасному технічному рівні, створювати власне видавництво, купувати найкращіх підручників літературу, навчальні посібники, зрештою, гідно поповнювати працю викладачів, які намагаються до однієї з найважливіших і найбільш важких наукових компетенцій шкіль. Що ж до магістерських чи ліберальних дітей, то у них є право і можливість відвідати закордонні міста, купувати літературу і турпоїздки, але плануючи мисль на кожну курсу факультету — 250. Платять же за навчання на помодальних мислях. Тому про основи несправедливості говорити не доводиться.

— А все-таки проблема інтелектуальної відстою в європейській структурі, недержавні й на факультеті?

— Є проблема «притоку» — багато зарубіжних факультетів мають багаторічне читання в когось. Бачаю, що на юридичному факультеті той чи той курс-лекція. Проте, є й такі, що вважає нас кимось на кшарі дитини, як і інші ввора злизи з дискусії, не підпорядковуючи, що кайбаса юридична школа має багаторічний традиції, потенціал і досвід збройовані наукової думки крив. «Єдино правильну ідеологію». Тому до зарубіжних факультетів у

нас немає аналогічних парадоксизмів, оксфордських, сорбонських: заявка за місяцями, життєві, перелік наукових праць, рекомендації «світлим», треба не кожен може стати за нашу кафедру. Наскільки власної гідності дуже легко втратити й дуже важко набути.

Що ж до кадрового потенціалу факультету, то в принципі здилюваний багаторічний колег, які не проминали престижний Національний університет імені Тараса Шевченка на споживає, з матеріального боку, пропонуючи недержавних вузів. До речі, ми маємо своє дітище — юридичний факультет Чернівецького університету, якому допомагали й методично забезпечували, і кадри, навіть виконали для нього 15 кандидатів наук. Щого року їм випускають у світ першу «гардію» правників. Тож у нашому пошуку життя трапляються й прийомні пліді.

— Чи не вважаєте ви, що в Україні наразі необхідність вводити систему рейтинговості наших навчальних закладів, що суспільство в епоху суцільної «університетизації» могло орієнтуватися в освітній простоті?

— Безперечно, триває професійна шпиль школи. Новаторський інститут інституту дійшли до того, що за 10 місяців наважени «випілками» юристів «микохолодого лагу». Це перетворило правоуладу в ремесло. Є факультети в держуниверситетах, де не немає жодного доктора наук. Чому б ним не принамісяти до чужого досвіду, якщо браку власних ідей? Наприклад, у більшості вищих СІА Америкаєса колеги адвокати визнаючи перелік університетів, випускників яких можуть призначити адвокатами в США адвокат — це і професія, і кваліфікаційний ступінь), ахочаючі всіх інших освітніх закладів пововити перекладачі «на адвокатський екстерний рід іспитів, також офіційно підписувати».

Або ще один аспект. Наш факультет пристигну до підготовки майстрів за шестирічним програмою. Але чи визначене місце цих факультетів у нашою суспільстві? Очевидно, потрібно також певне розпорядження Кабінету міністрів про те, що, приміром, покладі голови обласного суду, міністра, заступника міністра, голови Верховного суду та ін. можуть обійняти лише особи, котрі мають ступінь маістра права.

Сьогоднішній юридичний корпус за своєю професійною компетенцією визнається неготовим до якісного провадження справ наразі, особливо якщо згадати, що у фінансово-банківській, комерційній, інформаційній сферах. Чи можна сподіватися, що такі випускники зможуть змінити ситуацію на краще?

— Вибрав я після 1 грудня 1991 року, коли стало зрозуміло, що веротна назад не буде, наші професорсько-викладацькі сили відчували зміну в цивільно-правових відносинах неминучу. Оскільки в університеті імені Т.Шевченка традиційно криві в Україні наукою кадри з цивільно-правовою, фінансово-правовою підготовкою, то проблем і відкритим нових спеціальностей не було. Проте, ми не зупинились на ледь зичити, а й снім зникли. Тому має іти зрозуміло, що факультет з комерційного, фінансово-банківського права та інших суцільних гостродефіцитних спеціальностей. Обговорюючи інші напрямки і впровадженні спеціальностей: морське, весельне, інвестиційне право. Є різні думки щодо такого шляху, серед яких і небезпека професійної деформації. Ми свам і сьогодні прагматично, але не втратили присутності власної гідності та кращих традицій столічної університету.

Астрологічний прогност

на 11—17 березня

Наступний тиждень сприятливий майже для всіх зодіакальних знаків. Найкраще присвятити його закінченню рішуче розпочатих справ. Постарайтесь поборувати всіх боргів і невизначених зобов'язань, щоб не відволікало вас надалі. У вікторію щодо підвищення вірогідності травматизму. Більш вдалі часи припадає на другу половину тижня. Можливо, хтось із вас матиме підвищення на службі.

Овен (21.03 — 20.04). Постарайтесь бути стриманішим, особливо у пориві самопожертви. Для тих, хто народився у серпніні квітня, неділя обіцяє бути наважальшим днем тижня.

Тілець (21.04 — 20.05). Дайте волю своїм уяві, усвідоміть свої можливості й тоді з середини тижня знайдете шляхи реального вітання ваших задумів.

Близнюки (21.05 — 21.06). Найбільш сприятливий дім на цьому тижні, а саме — п'ятниця і субота. Близнюки, які народилися на початку червня, завдяки своїй ініціативі у п'ятницю можуть знати спонсорів або покрити вейтів.

Рак (22.06 — 21.07). Зірки продовжують сприяти Ракам, особливо тим, хто професійно пов'язаний із законодавчою і судовою діяльністю, а також працівників місцевої влади. Найбільш вдалим днем обіцяє бути неділя, особливо для Раків, які народилися у другій декаді липня.

Лев (22.07 — 22.08). Ретельне виконання службових обов'язків підвищить ваші надії до себе — девіз Лева цього тижня. Наприкінці тижня будете уважні до свого самопочуття.

Діва (23.08 — 22.09). Незначне поглиблення чекане на Діву в середині робочого

тижня. Решта часу вимагатиме від неї досить великого напруження, але вона зможе подолати за допомогою своїх партнерів.

Терези (23.09 — 22.10). Турбота про своє самопочуття і адекватний спосіб життя мають бути на першому плані у Терезів. Настав час зробити по-домашньому затиснути робоче місце або квінкет, особливо тим, хто народився у жовтні.

Скорпіон (23.10 — 22.11). Успіх супроводжує Скорпіона, та все ж напружені робочого тижня не перенапружуйте. Якщо найкращих досягнень обіцяє бути неділя, якщо ви народилися в середині листопада.

Стрілець (22.11 — 21.12). Найдальшими для Стрілця можуть бути початок і кінець робочого тижня.

Стрілець, які народилися на початку грудня, проявлять ініціативу в п'ятницю, а тим, хто народився в середині грудня, навпаки, цього дня краще нічого не робити.

Козеріг (22.12 — 20.01). Козерогу протитом всього тижня краще бути поінформованим про ті проблеми, якими він займається. В п'ятницю та суботу не існує ніяких аномалій, а решту часу будемо активніші.

Водолій (21.01 — 19.02). Весь тиждень сприятливий для Водоліїв. Стан розслаблення має део переважати над станом напруженості. У п'ятницю можливе вдале придбання предметів мистецтва, в тому числі й антикваріатів (для Водоліїв, які народилися в середині лютого).

Риби (20.02 — 20.03). Початок тижня може видатися заважким, але під кінець усе має налагодитися. Наприкінці тижня Риби можуть знати оригінальні розв'язання своїх проблем. У п'ятницю суботу вам захочеться зостатись наодинці.

Реклама

Se Monti
НЬО-ЙОРК - КИЕВ

Вниманию оптовых покупателей!

- ✓ Сезонная распродажа скидки до 50%
- ✓ Новые модели обуви к весенне-летнему сезону
- ✓ Товар со складов в Киеве

Киев
ул. Красноармейская, 39

Тел.: (044) 227-63-35, 227-41-30
тел./факс: 227-71-41

Національне агентство з питань інформатизації при Президенті України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

начальника відділу, головних, провідних спеціалістів, спеціалістів 1-4 категорії. У конкурсі можуть брати участь кваліфіковані фахівці з вищою освітою, які мають знання та практичний досвід роботи в галузях, на заміщення посади в яких вноситься претендент.

До заявки на ім'я голови НАІ додаються: особистий листок з оцінки кадрів, автобіографія, копії документів про освіту, декларация про доходи.

Термін прийому заяв — один місяць з дня опублікування оголошення. З пропозицією та за довідками звертатися за адресою: 252014, Київ-14, булав. Дружби народів, 38. Відділ кадрів, тел. 296-37-65.

4 квітня 1996 р. об 11 год. в приміщенні заводського клубу відбудуться збори акціонерів відкритого акціонерного товариства «Шкіряники».

- Порядок денний:**
1. Затвердження статуту БАТ «Шкіряники».
 2. Вибори голови правління.
 3. Вибори членів правління.
 4. Вибори ревізійної комісії.
5. Різне.
Ресторация акціонерів з 8 год. ранку.

Довідки за тел.: 43-02, 42-18, 48-46.
Адреса: Болевів Івано-Франківської обл., вул. Петрушевича, 29, БАТ «Шкіряники».

І знову про транспорт

Oxiflame

Восстанавливающий
питательный крем
с растительным
коллагеном,
витаминами А, Е
Код 1278
(\$ 13,20)

NEW

Крем для век
с растительными
церамидами
Код 1271
(\$ 4,90)

Обогащенный
очищающий
крем
с маслом
календулы
и белой
лилии
Код 1037
(\$ 6,25)

Специальная
маска с маслом
хоккай
Код 1222 (\$ 4,40)

NEW

Увлажняющий бальзам
для губ с кокосовым
маслом и витамином Е
Код 5615 (\$ 3,20)

Новый состав
«Природной
системы
ухода за кожей»
с вытяжками
трав и черной
смородины,
витамином А

NEW

Гель для душа
код 1449 (\$ 4,20)
и гель-дезодорант
код 1516 (\$ 3,00)
из серии
«Морская
терапия»
с вытяжками
морских
водорослей.

Смягчающая пена
для ванн с соком дыни
и персика Код 1416 (\$ 3,80)

Дезодорант «Аспазин»
Код 1561 (\$ 4,10)

Водостойкая
тушь с
пантенолом
Код 35XX
(\$ 3,00)

Лак для ногтей
Код 66XX (\$ 2,40)

Контур
для глаз
с витаминами А, Е
и экстрактом алоэ
Код 30XX (\$ 2,70)

Тени «Близнецы»
Код 31XX (\$ 2,60)

NEW

ЛУЧШЕЕ
ОТ ПРИРОДЫ
ЛУЧШЕЕ
ОТ НАУКИ

